

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15430

гр. София, 10.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА

като разгледа докладваното от СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА Гражданско дело № 20231110139973 по описа за 2023 година

Предявени са искове от И. К. Д., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.“КК“ № 2,0 чрез адв.М., със съдебен адрес гр.София, ж.к.МЛ бл.112, вх.А, ет.2, офис 11, с която са предявени искове срещу „ВВБГ“ ЕООД, ЕИК 22, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Д. Х“ № 52-54, представлявано от ЗСР,, за признаване за установено, че клаузата за заплащане на такса за експресно разглеждане, предвидена в договор за паричен заем № 9870238024/07.03.2021 г., е нищожна, както и за осъждане на ответника да върне на ищеца заплатената по нея сума от 30.45 лв., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 18.07.2023 г., до окончателното плащане на дължимото.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

С искане за приемане като писмени доказателства е представена справка за плащанията.

С исковата молба е направено искане за задължаване на ответното дружество да представи цялата преписка по договор за паричен заем № 9870238024/07.03.2021 г., вкл. разписки от счетоводството си за получени суми, стандартен европейски формуляр, както и приложимите общи условия.

Иска се назначаване и на съдебно-счетоводна експертиза.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирал такъв, в който се съдържат доводи по основателността на предявените искове.

Представят се стандартен европейски формуляр, договор за кредит № 9870238024/07.03.2021 г., ведно с общи условия към него.

Съдът, след като извърши служебна проверка по реда на чл. 140, ал.1 от ГПК на редовността на исковата молба и на предявените искове, както и другите искания и възражения на страните, намира, че следва да се произнесе с определение по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата.

На първо място, съдът като констатира, че ищецът не е уточнил сумата, която иска да му бъде възната от ответника за какво задължение е заплатена, намира, че следва да даде възможност и срок най-късно в първото по делото съдебно заседание ищецът да конкретизира това обстоятелство.

По направените от страните доказателствени искания, съдът намира следното:

Следва да бъдат приети като писмени доказателства представените с исковата молба и отговора към нея документи като относими към предмета на спора.

За изясняване на спора от фактическа страна, следва да се допусне поисканата от

ищеца съдебно-счетоводна експертиза, като съобразно правомощията си по чл.195, ал.1 от ГПК, съдът следва да постави и допълнителен въпрос, а именно: вещото лице да посочи при наличие на платени суми по процесния договор за кредит, с каква част от тях са погасени задължения за такса за експресно разглеждане на искането за кредит.

Доколкото процесният договор за кредит, ведно със стандартен европейски формуляр, както и приложимите общи условия, са вече представени по делото, не следва да се задължава ответника в тази насока. Не следва да се задължава ответника да представи и справка от счетоводството си за плащанията, доколкото това е задача към допуснатата счетоводна експертиза.

Водим от горното и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ ДОКЛАДА ПО ДЕЛОТО : Предявени са иски от И. К. Д., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.“КК“ № 2,0 чрез адв.М., със съдебен адрес гр.София, ж.к.МЛ бл.112, вх.А, ет.2, офис 11, с която са предявени иски срещу „ВВБГ“ ЕООД, ЕИК 22, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Д. Х“ № 52-54, представлявано от ЗСР., за признаване за установено, че клаузата за заплащане на такса за експресно разглеждане, предвидена в договор за паричен заем № 9870238024/07.03.2021 г., е нищожна, както и за осъждане на ответника да върне на ищеца заплатената по нея сума от 30.45 лв., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 18.07.2023 г., до окончателното плащане на дължимото.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В исковата молба ищецът твърди, че на 07.03.2021 г. сключил с ответното дружество договор за паричен заем № 9870238024, по силата на който му била предоставена в заем парична сума в размер на 200 лв., платима до 17.03.2021 г., при ГПР от 49.9 % и лихвен процент 40.7%.

Ищецът поддържа становище, че договорът за кредит е нищожен на основание чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК, тъй като е отразен коретно годишният процент на разходите. В тази насока се отбелязва, че действителният размер на ГПР е два пъти по-висок от отбелязания в договора, с което пък се нарушава изискването на чл.19, ал.4 от ЗПК. Изразява се становище, че грешно посоченият ГПК следва да се приравни на липсата на указан ГПР по кредита, при което договорът е недействителен на основание чл.22 от ЗПК.

Ищецът оспорва задължението са за заплащане на такса за експресно разглеждане на заявката му като противоречащо на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК, който въвежда забрана заемателят да заплаща такси за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Според ищеца, приоритетното разглеждане и изплащане на потребителския кредит, е част от усвояването на кредита, поради което възнаграждение за такъв вид услуги не се дължи. Изразява становище, че тази такса по своята същност представлява печалба за кредитора, надбавка към главницата, която се плаща периодично, поради което трябва да е част от ГЛП и ГПР, като в случая това законово изискване не е спазено. С оглед на това поддържа, че така начисленото възнаграждение за експресно разглеждане на заявката е заплатено при начална липса на основание.

Аргументира се становище, че клаузите, уреждащи заплащането на цена за допълнителни услуги, са изцяло неравноправни и нищожни, доколкото противоречат на добрите нрави и са във вреда на потребителя по смисъла на, чл.143, ал.1, т.3 от Закона за защита на потребителите. С оглед на това прави извод, че те всъщност представляват такси

по усвояване на кредита.

Претендира да му бъде върната заплатена по договора сума от 30.45 лв.

По изложените в исковата молба доводи и съображения, ищецът обуславя правния си интерес от предявените искове.

В срока за отговор, ответникът по делото е депозирал такъв, в който се съдържат доводи по основателността на предявените искове.

Изразява се становище и за нередовност на исковата молба досежно липсата на конкретизация на правоотношението и задължението, по което е платена сумата, предявена в настоящето производство по осъдителния иск.

Ответникът признава, че с ищцата е обвързан по процесния договор за кредит, изменен с посочените три анекса, като към настоящия момент ищцата е погасила изцяло задълженията си по тях.

Разяснява обаче, че предоставената услуга за експресно разглеждане на искането за кредит е доброволно, като потребителят има възможност да избира дали да бъде разгледано искането му приоритетно или в рамките на 7 календарни дни. В същото време се отбелязва, че за дължимостта на тази такса потребителя е запознат със стандартния европейски формуляр, който му се предоставя при кандидатстване. Същата е включена и в общите условия на ответното дружество, приложими към процесния договор.

Ответникът оспорва наведените в исковата молба доводи за нищожност на договора за кредит, като аргументира становище за изпълнение на изискванията на ЗПК и в частност на ограничението по чл.19, ал.4 от ЗПК. Обръща се внимание, че таксата за експресно разглеждане на искането за кредит не е сред разходите, дефинирани в § 1, т.1 от ДР на ЗПК, поради което не следва да се включва в него. Ответникът се позовава и на чл.19, ал.3 и ал.2 от ЗПК. В отговора на исковата молба се прави подробен анализ на понятието „разходи по кредита“, основавайки се ответника на вътрешното и европейското законодателство в тази област.

По така изложените съображения, от съда се иска да отхвърли предявените искове, като присъди на ответника направените от него разноски, вкл. и за юрисконсултско възнаграждение.

- обстоятелства, от които произтичат претендираните права и задължения - ищецът претендира права от облигационно правоотношение с ответника по договор за кредит;

- правна квалификация – предявените главни искове са с правно основание чл.26 ЗЗД, чл.146 от ЗЗП и чл.55, ал.1, предл.1 от ЗЗД;

- права и обстоятелства, които се признават – сключен между страните договор за кредит № 9870238024/07.03.2021 г.;

- обстоятелства, които не се нуждаят от доказване – сключен между страните договор за кредит № 9870238024/07.03.2021 г.;

- разпределение на доказателствената тежест – ищецът следва да установи, че е сключил с ответника процесния договор за кредит, размера на заплатените по него суми в частност тези по процесната клауза, която се оспорва като нищожна, ответникът следва да установи, че клаузите по процесния договор са индивидуално уговорени, че е изпълнил задължението си да представи необходимата преддоговорна информация на ищеца, че клаузите на договора осигуряват равнопоставеност на страните по него;

- факти, за които страните не сочат доказателства – няма такива;

УКАЗВА на ищеца най-късно в първото по делото съдебно заседание следва да уточни сумата, която иска да му бъде върната от ответника за какво задължение по процесния договор е заплатена.

УКАЗВА на ищеца, че при неизпълнение на указанията в дадения срок, съдът ще приеме, че исковата молба по този иск е нередовна и ще прекрати образуването по нея производство.

ПРИЕМА следните писмени доказателства: , справка за плащанията, стандартен европейски формуляр, договор за кредит № 9870238024/07.03.2021 г., ведно с общи условия към него.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ищеца за задължаване на ответното дружество да представи цялата преписка по договор за кредит № 9870238024/07.03.2021 г., вкл. разписки от счетоводството си за получени суми по договор за кредит № 9870238024/07.03.2021 г., стандартен европейски формуляр, както и приложимите общи условия.

НАЗНАЧАВА съдебно-счетоводна експертиза, изпълнима от вещото лице СИ, тел.08, която като се запознае с данните по делото и извърши необходимите справки, да отговори на поставените в исковата молба и в обстоятелствената част на определението въпроси.

Определя депозит за изготвяне на експертизата в размер на 400.00 лв., вносими от ищеца в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

Да се призове вещото лице след представяне на доказателства за внесения депозит.

УКАЗВА на вещото лице, че следва да представи заключението си не по-късно от една седмица преди датата на съдебното заседание.

УКАЗВА на ищцата, че в случай, че не внесе посочения депозит, съдът ще отмени определението си за допускане на експертизата и ще приключи производството без събиране на това доказателствено средство.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 14.05.2024 г. от 10.50 ч., за която дата да се призоват страните и вещото лице след представяне на доказателства за внесения депозит.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК, **СЪДЪТ НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ ПОСТИГАНЕТО НА СПОРАЗУМЕНИЕ и към МЕДИАЦИЯ.**

Препис от настоящето определение да се връчи и на двете страни, а на ищеца и препис от отговора на ответника.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____